

ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นในชั้นหลักการ
เรื่อง ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดชนิดและปริมาณการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผู้ขนส่ง
ต้องแจ้งเป็นผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ตามมาตรา ๑๒ พ.ศ. ๒๕๔๔

๑. หลักการและเหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ ให้นิยาม “ผู้ขนส่งน้ำมัน” หมายความว่า ผู้ที่รับจ้างทำการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งมิใช่เป็นของตนเอง โดยใช้ยานพาหนะสำหรับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงโดยเฉพาะ และมาตรา ๑๒ ผู้ใดเป็นผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงตามชนิดและปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ต้องแจ้งต่ออธิบดีตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในหกสิบวันนับ และประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดชนิดและปริมาณการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผู้ขนส่งต้องแจ้งเป็นผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ตามมาตรา ๑๒ พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้กำหนดให้ผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดก๊าซปิโตรเลียมเหลว น้ำมันเบนซิน น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา และน้ำมันหล่อลื่น ที่มีปริมาณการขนส่งน้ำมันแต่ละชนิดหรือรวมกันทุกชนิด คราวละตั้งแต่สามพันลิตรขึ้นไป ต้องแจ้งเป็นผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงต่ออธิบดี ซึ่งในปัจจุบันก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิงที่มีบทบาทสำคัญและมีการนำมาใช้งานเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งในภาคการขนส่ง ภาคการผลิต กระแสไฟฟ้า และภาคอุตสาหกรรม ส่งผลให้ปริมาณการขนส่งก๊าซธรรมชาติจากผู้ค้าน้ำมันไปยังผู้ใช้หรือสถานที่ต่างๆ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับกระทรวงพลังงานได้มีประกาศกำหนดให้ไบโอมิเทนซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับยานยนต์ เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงตามพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยจะใช้เป็นเชื้อเพลิงโดยตรง หรือผสมกับก๊าซธรรมชาติสำหรับยานยนต์ (NGV) ก็ได้

กรมธุรกิจพลังงานตรวจสอบหลักเกณฑ์ตามกฎหมายที่ใช้ในการกำกับดูแลการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงในปัจจุบัน พบว่ากำหนดให้เฉพาะผู้รับจ้างขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงบางประเภท ได้แก่ ก๊าซปิโตรเลียมเหลว น้ำมันเบนซิน น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา และน้ำมันหล่อลื่น ที่มีปริมาณการขนส่งน้ำมันคราวละตั้งแต่สามพันลิตรขึ้นไป ต้องแจ้งเป็นผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ อย่างไรก็ดี หลักเกณฑ์ดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมถึงการรับจ้างขนส่งก๊าซธรรมชาติและไบโอมิเทน ส่งผลให้ภาครัฐประสบปัญหาและข้อจำกัดในการกำกับดูแล ตลอดจนการติดตามข้อมูลการขนส่งก๊าซธรรมชาติและไบโอมิเทนให้ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่การขนส่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อจำกัดในการตรวจสอบข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ข้อมูลผู้ขนส่ง ยานพาหนะ ปริมาณการขนส่ง แหล่งต้นทาง และปลายทาง ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการตรวจสอบย้อนกลับ หรือการกำกับดูแลเพื่อควบคุมและป้องกันการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิงในกรณีจำเป็น

๒. สภาพปัญหาและความจำเป็น

๒.๑ ไม่สามารถตรวจสอบติดตามและควบคุมคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดก๊าซธรรมชาติและก๊าซที่คล้ายกัน

๒.๒ ผู้ค้าน้ำมันเกิดความซับซ้อนในการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดก๊าซธรรมชาติและก๊าซที่คล้ายกัน

๓. สาเหตุของปัญหา

ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดชนิดและปริมาณการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผู้ขนส่งต้องแจ้งเป็นผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ตามมาตรา ๑๒ พ.ศ. ๒๕๔๔ มิได้กำหนดให้ผู้รับจ้างขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดก๊าซธรรมชาติและก๊าซที่คล้ายกัน ต้องแจ้งเป็นผู้ขนส่งน้ำมันตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓

๔. เป้าหมายของการดำเนินการของรัฐ

กำหนดให้ผู้รับจ้างขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดก๊าซธรรมชาติและก๊าซที่คล้ายกัน เข้าข่ายต้องแจ้งเป็นผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓

๕. ผลกระทบหากรัฐไม่ดำเนินการ

กรมธุรกิจพลังงานไม่สามารถตรวจสอบติดตามและควบคุมคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดก๊าซธรรมชาติและก๊าซที่คล้ายกัน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง

๖. แนวทางที่รัฐเสนอเพื่อแก้ไขปัญหา

ยกเว้นประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง กำหนดชนิดและปริมาณการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผู้ขนส่งต้องแจ้งเป็นผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงตามมาตรา ๑๒ พ.ศ.

๗. ทางเลือกอื่นในการแก้ไขปัญหา

แนะนำให้ผู้ค้าน้ำมัน และผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดก๊าซธรรมชาติและก๊าซที่คล้ายกันแจ้งเป็นผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงตามมาตรา ๑๒

อย่างไรก็ตาม ทางเลือกดังกล่าวยังมีข้อจำกัด เนื่องจากไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจนผู้ค้าน้ำมัน หรือผู้ขนส่งน้ำมันอาจไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ